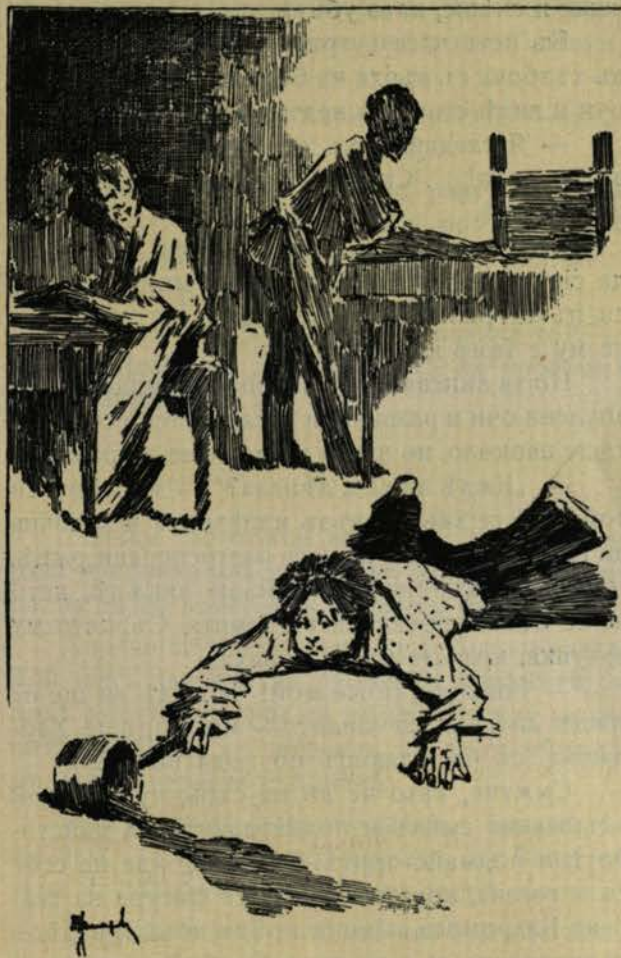

Старецът изкочи изъ своята стая.

— Защо дигнахте тази връва? — пискливо извика той.

За единъ мигъ всички се смириха и млъкнаха.

— Ще ви дамъ азъ вамъ закачки! — заплаши ги Бахромовъ и, като се обърна да отиде въ стаята си, промърмори:

— Разтопете лѣпилото, скоро!..

Полека-лека всичко се успокои и дойде въ прѣдишния си порядъкъ. Зашумѣха печатарскитѣ листове, зачукаха дървенитѣ ножове, заскърца ножътъ на пресата за рѣзане.

Като хълцаше и изтриваше сълзитѣ си съ мръснитѣ си ржцѣ, Харлаша пълзѣше на колѣнѣ подъ масата, събирайки съ мжка разпръснатитѣ монети.

Само три петака не можа да намѣри и ги изостави.

II.

На обѣдъ разговорътъ се въртѣше все около Харлашковия капиталъ.

— Иди сега та приказвай съ него! — Ние го биемъ, караме му се, а нему и око не му мърда; трупа си той тихичко парици, а послѣ ще заживѣе като господарь. Ахъ ти, чорльо!..

— А откъдѣ му сж тия пари? — се чудѣше стариятъ майсторъ. — Я слушай, — обърна се той къмъ Харлашка, — откъдѣ ти сж тѣзи пари?

— Открадналъ ги е, може би, отъ нѣкого, — заблѣза другъ единъ майсторъ.

— Хайде пъкъ да не съмъ ги открадналъ, — се обади Харлаша, като се усмихваше весело.

Той не бѣ злопамененъ и сега бѣ почти съвсѣмъ забравилъ за неотдавнашната си скръбъ; поласканъ отъ това, че и най-старитѣ майстори се обърнаха къмъ него, той бързо започна да разправя:

— Тѣзи дни господарътъ ме изпрати съ книги у генерала; а тамъ една господарка . . . срѣщна ме и ми даде два двугривенника¹⁾. А кучето й, рунтаво едно, като залая . . .

. . . А азъ — бѣжъ!.. Послѣ дотърчахъ въ печатницата. Тамъ имаше единъ господарь; той ме изпрати за файтонъ и ми подари за това единъ гривенникъ²⁾ . . .

— Я гледай, какъ лъже, прѣкжсна Харлашка, като отсѣче, старшиятъ майсторъ и се отвърна настрана.

— Да ми изхвъркнатъ очитѣ, ако лъжа . . . ей сега да умра тука!

— Е-е! . . .

Харлашка млъкна, понеже не смѣеше да продължава спора и започна да яде. А Гришка и тукъ не изпусна случая да поучи хлапака. Той прѣкара ржката си по главата му отпрѣдъ назадъ, говорейки: — „Не лъжи за напрѣдъ — чувашъ ли?“

III.

А Харлашка не лъжеше. Цѣла година той събирѣ по копейка и по петакъ и въ края на крайщата насѣбра рубли и половина. Нему често му даваха „за чай“ въ тѣзи кѣщи, кж-

¹⁾ двугривенникъ = 55 стотинки.

²⁾ Гривенникъ = 28 стотинки.